వారసత్వం

ఇది మలయాళ భాషలోని తొలి కథ

రచనాకాలం : **1891**

మలయాళ మూలం : వేన్‌గమల్ కుఞ్జి రామన్‌నాయర్

తెలుగుసేత : ఎల్. ఆర్. స్వామి

"రాజుగారి శిక్ష అనుభవించిన వారిలో, నాకన్నా దురదృష్టవంతులు వేరెవ్వరు వుండరు. నాకన్నా బాధలు వున్నవారు, బాధపడేవారు లేరని నేను చెప్పటం లేదు. కాని నాకన్నా బుద్ధి తక్కువ పని చేసి, శిక్షింప బడినవారు, చాలా అరుదు. అదే నా బాధ. దేవుడు కల్పించిన బాధలు అనుభవించటం విపత్తులని ఎదుర్కోవటం తప్పదు. మనకన్నా మేధాశక్తి గల పోలీసువారి చేతుల్లో ఓడిపోవటం కూడా భరించవలసిందే. కాని నేను వేసిన వలలో నేనే పడిపోవటమే విచారకరమైన విషయం. ఎవరు పన్నిన వలలో వారే పడతామనే విషయం పిల్లలకు కూడా తెలిసివున్నప్పుడు వలలో పడినందుకు నేను ఎంత బాధపడాలి! అందుకే నాకు బాధ- పరువు పోయిందనే బాధ!

మా ఇల్లు "కొచ్చి" మహారాజుగారి అధికార పరిధిలో వుంది. అడవికి అతి దగ్గరగా వుండే ప్రాంతంలో వుండేది, ఇల్లు. ఒకే ఉమ్మడి కుటుంబాల వారైనా, ఒకరి సంతతి తెల్లగానూ, మరొకరి సంతతి నల్లగాను వుండటం మీరు చూసే వుంటారు. మా ఇంట్లోనూ అంతే! కాని తేడా ఒంటి రంగు విషయంలో కాదు, మర్యాదలలో, నడవడిలో, చేసే పనులలో. నాకు గుర్తు వున్నప్పటి నుంచి ఇంట్లో ఒక బృందం మర్యాదస్తులు; మరో బృందం మర్యాద లేనివారు- అభిలషణీయం కాని పనులు చేసే వారు. ఈ తేడా ఈనాడు మొదలైంది, కాదు, అలనాటి నుంచి వున్నదే. రెండో బృందానికి చెందినవాడిని, నేను. **"ఇక్కండ కురుప్పు", **"రామన్ నాయర్" అనే మహానుభావుల గురించి మీరు వినేవుంటారు. **"ఇక్కండ కురుప్పు" నా కన్నా నాలుగు తరాల ముందు వారిలో నాకు నాన్న వరస. అతని గుర్తుకోసమేనట అతని పేరు నాకు పెట్టారు. మరొకరు నాలుగు తరాల ముందు వారిలో నాకు మామయ్య. అందువల్ల "ద్వేదా నారాయణీయి" అని మేల్పత్తూరి బట్టతిరి "(మేల్పతూరి బట్టతిరి "నారాయణీయం" గ్రంథకర్త) చెప్పినట్టు నాన్న తరపు నుంచి చూసినా, అమ్మ తరపు నుంచి చూసినా, దొంగ కావటానికి వారసత్వపు 'వాసన' వుండేది, నాకు. నా వారసత్వపు గొప్పతనం గురించి పూర్తిగా తెలుసుకోవాలంటే **"ఇక్కండ కురుప్పు"కి తాత **"ఇట్టి నంభూతిరి" అని కూడా తెలుసుకోవాలి. "ఇట్టి నంభూతిరి" మాయా మంత్రాలు గురించి తెలియనివారు వుండరు. నన్ను ఆ వారసత్వ ప్రభావం నుంచి దూరంగా వుంచటానికి నా చిన్నప్పుడే కొంత ప్రయత్నం జరిగింది. కాని ఫలించలేదు. ఫలించకపోవటానికి కారణం ప్రయత్నం లోపం మాత్రం కాదని, నా వారసత్వపు వాసనా బలమనే చెప్పాలి. విద్యాభ్యాస విషయంలో నేను బద్ధకస్తుడనని కూడా చెప్పలేరు. నాతో చదివిన వారిలో నాకన్నా తక్కువ బుద్ధిశక్తి గలవారు కూడా వుండేవారు, అనే దానికి మా అధ్యాపకుడే సాక్షి. పదేళ్ళలో ముప్పది సర్గల కావ్యం మాత్రం చదివిన మహానుభావులున్నారు. అయిదారు సర్గలు చదివాను, నేను. వ్యాఖ్యానముంటే, మరొకరి సహాయం లేకుండా, భావం అర్థం చేసుకోగలిగే పాండిత్యం సంపాదించాను. ఆ మాత్రం పాండిత్యం సంపాదించేలోగా, తల్లిదండ్రుల వారసత్వం వల్ల సంక్రమించిన 'వాసన' వల్ల నాకు చదువు పట్ల ఆసక్తి తగ్గింది.

అనువాదకథ

ఇల్లు అడవి దగ్గరే అయినందువల్ల, చిన్నప్పటి నుంచే అప్పుడప్పుడు అడవికి వెళ్ళటం, అడవి జంతువులని ఎదుర్కోవటం వల్ల, భయం అనే పదం, నా నిఘంటువులోనే లేకపోయింది. చాలా చిన్నప్పుడు గోచీలు వగైరాలు దొంగతనం చేసి దెబ్బలు తినేవాడిని. అయినా, బాగా మారింది ఇరువది సంవత్సరాలు తరువాతనే. చిల్లర దొంగతనాల నుంచి పెద్ద దొంగతనాల వైపు మొగ్గింది, మనస్సు. ఖరీదైన వస్తువులవైపే నా దృష్టి వెళ్ళేది. అలా చాలా సంపాదించాను. దొంగతనాలు రెండు రకాలుగా చెయ్యవచ్చు. ఒకటి నలుగురిని కలుపుకొని చెయ్యటం, రెండు, ఒక్కడే చెయ్యటం. రెండింటికి, తేడా, కలసి వేటకి వెళ్ళటం, ఒక్కడే వేటకి వెళ్ళటం లాంటిది. నలుగురుతో కలసి వేటకి వెళ్తే ఏదో ఒక జంతువు దొరకటం ఖాయం. ఎవరో ఒకరు జంతువుని కాలుస్తారు, పంచుకోవాలి. పంచుకుంటే వచ్చే వాటా తక్కువ. ఒకడే అయితే జంతువు అడుగు జాడలు చూస్తూ వెళ్ళాలి. దొరకటం కష్టం కావచ్చును. స్వయం రక్షణోపాయం చూసుకోవాలి. కాని దొరికినది పంచుకోనవసరం లేదు. అందువల్ల ఒంటరిగా పని చెయ్యటమే మంచిదని అనిపించింది. నాలుగు తరాల ముందు వరసకి నాన్న అయిన అతనికి ఈ అభిప్రాయముండేది కాదు. అందువల్ల అతడు ప్రాచీనుడే, నేను ఆధునికుడిని.

ఇంటి నుంచి పారిపోయి వచ్చాక అయిదేళ్లు బయట తిరిగి ఇలా సంపాదించాను. కొత్త పోలీసు బృందాన్ని ఏర్పాటు చేసారు మహారాజువారు. అప్పటిలో ఒక దొంగతనం చేసాను. **'గంతర్' దొర పరివారానికి అది, అస్సలు నచ్చలేదు. దొంగతనం చేసింది, ఒక జమీందార్ ఇంటిలో. ఇంటిగలాయన కొడుకే నాకు **తొత్తు.** జూదం ఆడేవాడు, అతడు. జూదమాడాడి బాగా ఋణగ్రస్తుడయ్యాడు. అప్పు తీర్చే మార్గం కనబడక నా వద్దకు వచ్చాడు. జమీందార్ అయిన తండ్రికి మెలకువ రాకుండా వుండడానికి కొంత మత్తుమందు అతనికి ఇచ్చి మందులో నాలుగోపాలు, పాలలో కలపి, జమీందార్ నిద్రపోయే ముందు ఇవ్వమని చెప్పాను. ఇంటిలో దూరి దొరికినదంతా మూట కట్టుకున్నాను. జమీందార్ తలగడ కింద ఒక నగలపెట్టె వుండేది. అది కూడా సొంతం చేసుకోవాలని జమీందార్ వద్దకు వెళ్ళాను. అతడు లేస్తాడేమోననే భయంతో మెల మెల్లగా అడుగులు వేసాను. కాని అతడు లేవలేదు. ఎలా లేస్తాడు? ఎన్నడూ లేవని మహా నిద్రలోకి జారిపోయి వున్నాడు జమీందార్. మహా పాపి అయిన కొడుకు తన మనోవాంఛ సాధించటానికి, తండ్రి అడ్డు రాకూడదని అనుకొని ఇచ్చిన మత్తు మందు మొత్తం పాలలో కలిపేసాడట!

దొంగలించిన నగలపెట్టె మా ప్రియురాలికి ఇచ్చాను. ఆమె అంటే నాకు వల్లమాలిన ప్రేమ. ఆమెకి నేనంటేనూ- ఒక రాత్రి నగలు పెట్టె తెరిచి, ఆ పెట్టెలో నుంచి మల్లెపూవు చెక్కిన ఒక ఉంగరం తీసి నా వేలుకు తొడిగింది ఆమె. అప్పటినుంచి ఆ ఉంగరం అంటే నాకు చెప్పలేనంత ఇష్టం! ఎట్టి పరిస్థితులలోనైనా, ఆ ఉంగరం వేలుమీద నుంచి తీసేవాడిని కాదు.

జమీందార్ ఇంటిలో దొంగతనం జరిగాక పోలీసోళ్ళకు, నా మీద కొంత అనుమానం కలిగింది. వెంటనే, మా పక్క ఊరులో, దేవుని నగలు పోయాయి. మరో రెండు మూడుచోట్ల కూడా పెద్ద

నేను స్థంభంలా వుండిపోయాను. నా కళ్ళు తిరిగాయి. కళ్లు తెరిచి చూసినప్పటికే నా ఒళ్ళంతా తనిఖీ చేసి, బేడీలు వేసి పాకెట్టులో వున్న చిన్న పుస్తకం తీసి, బల్లమీద పెట్టేసారు పోలీసోళ్ళు. ఇలాంటి బుద్ధి తక్కువ పని చేసినందుకు, నేను సంపాదించింది, ఆరు నెలల కారాగార శిక్ష, పని. రెండు దెబ్బలు.

కథా నిలయం
శ్రీకాకుళం

దొంగతనాలు జరిగాయి. దొంగని పట్టుకోవటానికి ముమ్మరంగా అన్వేషణ ప్రారంభించారు. దానా దీనా, మా ఊరులో వుండలేని పరిస్థితి ఏర్పడింది నాకు. మదరాసు బయలుదేరాను. మదరాసులో దొంగతనం చెయ్యకుండా, మర్యాదస్థుడిగా జీవించాలని నిర్ణయించుకున్నాను. నా ఆఫీసు మానెయ్యాలనేది నా ఆలోచన. ఆఫీసు లేకపోతే ఉద్యోగులు ఏం చేస్తారు? ఆనందం వెతుకుతూ రోడ్డుమీద తిరుగుతారు. నేను కూడా అదే పని చేసాను. నెలరోజులు మదరాసులో తిరిగి చూడవలసిన ప్రదేశాలన్ని చూసేసాను. ఒకరోజు 'గజిలి' వీధిలో తిరుగుతున్నప్పుడు, చాలా అందగత్తె అయిన ఒక వెలయాలు కనబడింది. ఒక దుకాణంలో, సామానుల కోసం నిలబడివున్నారు ఆవిడ. సగం నోరు తెరిచి తమలపాకుల మచ్చలతో నిండిన ఎత్తుపళ్ళు బయటకు పెట్టి ఆమె మోము చూస్తూ నిలబడ్డాడు, ఒకడు. ఆ దృశ్యం చూసిన నాకు తమాషా చెయ్యాలని అనిపించింది. దొంగతనం చెయ్యకూడదనే నిర్ణయాన్ని ఒక నిమిషం మర్చిపోయాను. రద్దీలో దూరాను. ఎడం చెయ్యి వాడి పాకెటులో పెట్టాను. ఇలాంటి దొంగతనం చెయ్యాలంటే అర్జునుడిలా సవ్యసాచివై వుండాలి. పాకెట్‌లోని ఒక చిన్న పుస్తకం తీసుకొని జరిగి బయటకు వచ్చాను.

రాత్రి కలలో కనబడింది ప్రియురాలు. హఠాత్తుగా లేచి, చేతివేలు తడిమి చూసాను. ఉంగరం లేదు! చాలాసేపు ఆలోచించాను, ఉంగరం ఎక్కడ పోయి వుంటుందని. చాలా బాధ కలిగింది. ఆ రాత్రి నిద్ర పట్టలేదు.

మరునాడు, తెల్లవారకముందే లేచి, ముందురోజు తిరిగిన రోడ్డులన్నీ తిరిగి చూసాను. కనబడిన కొందరిని ఉంగరం గురించి అడిగాను కూడా. తెల్లవారాక, ముందురోజు వెళ్ళినవారి ఇళ్ళకి వెళ్ళి కనుక్కున్నాను. దొరకలేదు. ఉంగరం కింద పడివుంటుందని, దొరికినవారు సొంతం చేసుకొని వుండవచ్చని అనుకొని పోలీసు స్టేషన్‌కి వెళ్ళి, ఫిర్యాదు చేసాను. పోలీసోళ్ళ చేతికి ఎలాగైనా ఉంగరం రావచ్చు కదా అని అనుకొని చేసాను, ఆ పని.

మరునాడు, మధ్యాహ్నం ఒక పోలీసోడు మా ఇంటికి వచ్చాడు. అతడు కనబడగానే ఉంగరం దొరికివుంటుందని అనిపించింది, నాకు. అతడు ఉంగరం ఇస్తాడని కాసేపు ఎదురుచూసాను. ఇవ్వకపోవటంతో, బహుశ ఏదైనా బహుమతి ఇస్తే కాని ఇవ్వడేమో అని అనుకొని, అయిదు రూపాయిలు ఇచ్చాను. అప్పుడు ఉంగరం తీసాడు. "ఈ ఉంగరం నా చేతికి ఎలా వచ్చిందో తెలుసా" అని అడిగాడు.

నేను స్థంభంలా వుండిపోయాను. నా కళ్ళు తిరిగాయి. కళ్ళు తెరిచి చూసినప్పటికే నా ఒళ్ళంతా తనిఖీ చేసి, బేడీలు వేసి పాకెట్టులో వున్న చిన్న పుస్తకం తీసి, బల్లమీద పెట్టేసారు పోలీసోళ్ళు. ఇలాంటి బుద్ధితక్కువ పని చేసినందుకు, నేను సంపాదించింది, ఆరు నెలల కారాగార శిక్ష, పని. రెండు దెబ్బలు. ఆ శిక్ష ముగించి, ఇదిగో, ఇప్పుడు బయటకు వచ్చాను. చేతకాని నేను, ఇంకా దొంగతనంలో కొనసాగితే, నా, వారసత్వానికి పరువునష్టం. దొంగతనం చెయ్యటం మంచిది కాదని కూడా అందరూ చెప్తున్నారు. అలాగే. ఒకసారి నా వృత్తి మార్చి చూస్తాను. ఇంతవరకు చేసిన పాపాల నుంచి విముక్తి కోసం, పాపం చేసే ఆలోచన ఇక మీద రాకుండా వుండటం కోసం గంగా స్నానం, కాశీ విశ్వనాథ దర్శనం చెయ్యాలి. అప్పట్లో సంధ్యాదీపం పెట్టగానే అమ్మమ్మ చెప్తూ వుండేది.

శ్రుతి స్మృతి భ్యాం విహితా వ్రతాదయః
పునంతి పాపాని లునంతి వాసనాం
అనంత సేవాతు నికృంతతి ద్వయే
విత్ర ప్రభో త్వల్ పురుషా బబాషిరే!"

సంతకం

ఇక్కడక్కురుప్పు

నిర్లక్ష్యం చేస్తే వ్యాపించే వైరస్

కొందరికి అప్పుడప్పుడు పెదవులపై పొక్కులు వస్తుంటాయి. అలాగే నోటిలో పుళ్ళు అవుతుంటాయి. ఆ సమయంలో విపరీతంగా ఇబ్బంది పడతారు. వీటికి తగిన చికిత్స హోమియో వైద్యవిధానంలో లభిస్తుంది. అయితే వీటికి గల కారణాల్ని తెలుసుకొని చికిత్స చేయడం అవసరం.

పెదవులు, వాటి కొనలు, ఒకోసారి ముక్కు లోపల కూడా వచ్చే పొక్కుల్ని 'కోల్డ్ సోర్స్' అని, జ్వరం కురుపులు అని అంటారు జ్వరం వచ్చి తగ్గిన తరువాత వస్తుంటాయి. వీటిని జ్వరం, కురుపులు అంటారు.

పెదవులపై వచ్చే పొక్కులకి ప్రధానకారణం హెర్పిస్ సింప్లెక్స్ వైరస్ టైప్-1 అనే వైరస్ ఈ కురుపుల్లో ఉండే రసిలో వైరస్ బతికి ఉంటుంది. మనిషి నుంచి మనిషికి ఈ వైరస్ చాలా తేలికగా వ్యాప్తి చెందుతుంది. ముద్దు పెట్టుకోవటం ద్వారా, ఈ కురుపులని తాకిన చేతుల్ని శుభ్రం చేసుకోకపోయినా, ఈ వైరస్ తేలికగా ఇతరులకి వ్యాపిస్తుంది.

ఒక్కసారి ఈ వైరస్ సోకినాక అది ఆ వ్యక్తి చర్మపు నరాల కణాల్లో తిష్ట వేసుకొని పెదవులపై కురుపుల రూపంలో వస్తుంటాయి. వివిధ మానసిక వత్తిడులు, నిరాశా, నిస్పృహలు చెందటం, మనిషి ఎక్కువగా అలసిపోయినపుడు, స్త్రీలకు మెన్సస్ రోజుల్లో సరియైన పోషక ఆహారాన్ని తీసుకోకపోవటం, చాక్‌లెట్స్ వంటి కొన్ని పడని ఆహార పదార్థాలు, ఏమోషనల్‌గా అప్‌సెట్ అయినపుడు, జ్వరం వచ్చినపుడు వస్తుంటాయి.

ఇలాంటి సందర్భాల్లో హెర్పిస్ 'సింప్లెక్స్ వైరస్-1' మేల్కొని పెదాల కురుపులు రావటానికి ప్రేరణ జరుగుతుంది. ఒకసారి ఈ వైరస్ సోకిన తరువాత ఆ వ్యక్తికి ఈ కురుపులు ఎంత తరచుగా వస్తుంటాయనేది చెప్పలేం. కొందరికి మళ్ళీ మళ్ళీ రావచ్చు. మరికొందరికి ఒకసారి వచ్చి ఇంక మళ్ళీ జీవితంలో రాకపోవచ్చు

ఆరోగ్యం

లక్షణాలు: పెదవుల పొక్కులు రావటానికి 24 గంటల ముందు చిమ చిమ మంటూ దురదతో కూడుకున్న సెన్‌సెషన్ ఉంటుంది.

తర్వాత పెదాల మీద ఆయా భాగాల్లో లేక పెదాల అంచుల భాగాల్లో చిన్న చిన్న కురుపులు వస్తాయి. ఈ కురుపులు కాస్త నొప్పినే కలిగిస్తాయి.

తర్వాత కొద్ది రోజులకు బుడిపెల పైభాగాన పసుపు రంగులో చీము పొరలాంటిది ఏర్పడుతుంది. ఈ పొర ఏర్పడ్డాక నొప్పి కొంత తగ్గుతుంది.

నోటిపుళ్ళు వచ్చినవారికి హోమియో వైద్యంలో మంచి మందులున్నాయి. అల్లోపతి వైద్యంలో బి-కాంప్లెక్స్ మందులు ఇచ్చినా తగ్గకపోతే హోమియోపతిలో శాశ్వత నివారణోపాయం వుంది.

హోమియో వైద్యంలో ఎక్కువగా ఉపయోగించే మందులు: హెపార్ సల్ఫర్ 200, సల్ఫర్ 200, ఆర్సనిక 200, గ్రాఫటిస్ 200, బెల్లడోనా 200, నక్సవామికా 200, కోలోసింత్ 200- వంటివి.

- డా॥ దండెపు బస్వానందం